

מגעת בנימין לבעת האלקים: עיון בלמ"א יא

חלק א': מקנה העלילה

וישם לב שאנו מתחילים שני פסוקים לפני תחילת הפרק – ומסיימים ג"כ, שני פסוקים קודם לסיום הפרק)

(כו) וגם שאול הלך לביתו גבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים בלבם:

(כז) ובני בליעל אמרו מה יש לנו זה ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי כמחריש:

(א) ויעל נחש העמוני ויחזן על יבש גלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש פרת לנו ברית ונעבדך:

(ב) ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקוד לכם כל עין ימין ושמתייה חרפה על כל ישראל:

(ג) ויאמרו אליו זקני יבש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך:

(ד) ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו:

(ה) והנה שאול בא אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש:

(ו) ותעלה רוח אלהים על שאול בשמעו כשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד:

(ז) ויקח צמד בקר וינתהו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר שמואל כה יעשה

לבקרו ויפל פחדה' על העם ויצאו כאיש אחד:

(ח) ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף:

(ט) ויאמרו למלאכים הבאים כה תאמרו לאיש יבש גלעד מחר תהיה לכם תשועה בחם פתם השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי יבש וישמחו:

(י) ויאמרו אנשי יבש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב בעיניכם:

(יא) ויהי ממחרת וישם שאול את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך המנחה באשמדת הבקר ויכו את עמון עדתם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו כם שנים יחד:

(יב) ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו האנשים ונמיתם:

(יג) ויאמר שאול לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה ה' תשועה בישראל:

